

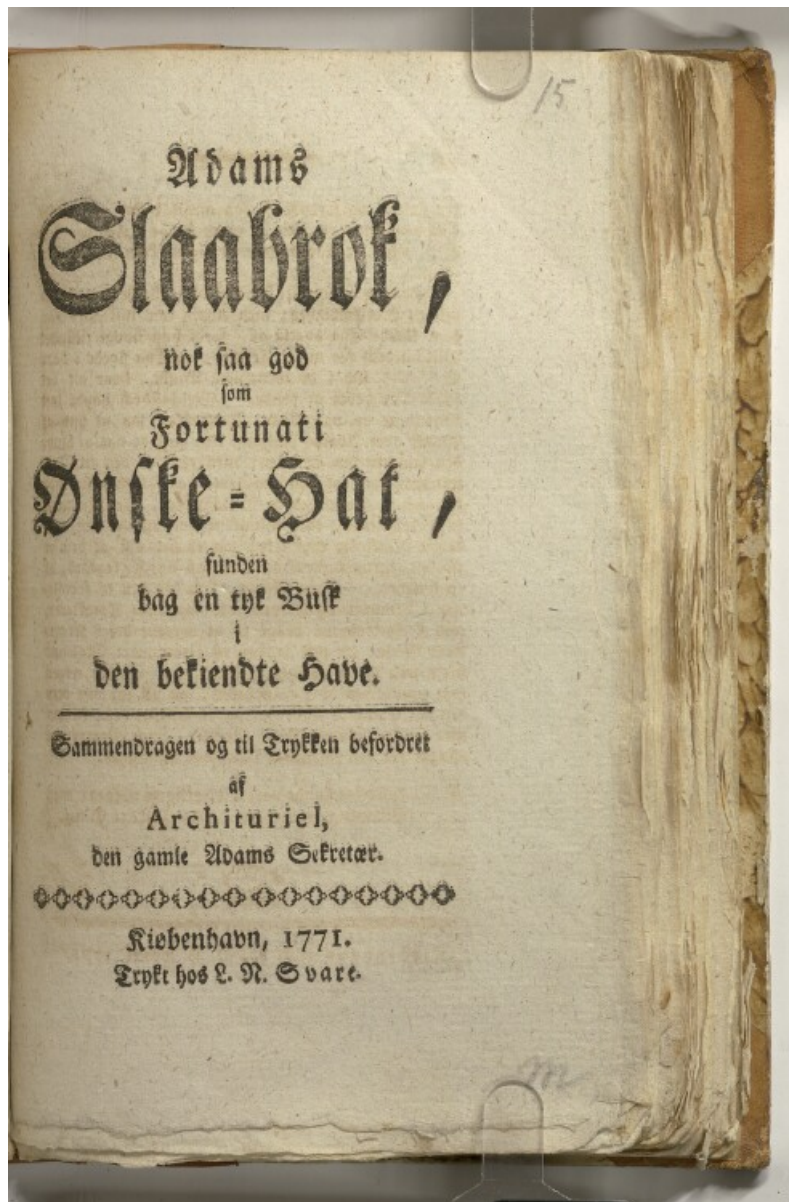
Titel: Adams Slaabrok, nok saa god som Fortunati Ønske-Hat, funden bag en tyk Busk i den bekiendte Have. Sammendragen og til Trykken befordret af Archituriel, den gamle Adams Sekretær.

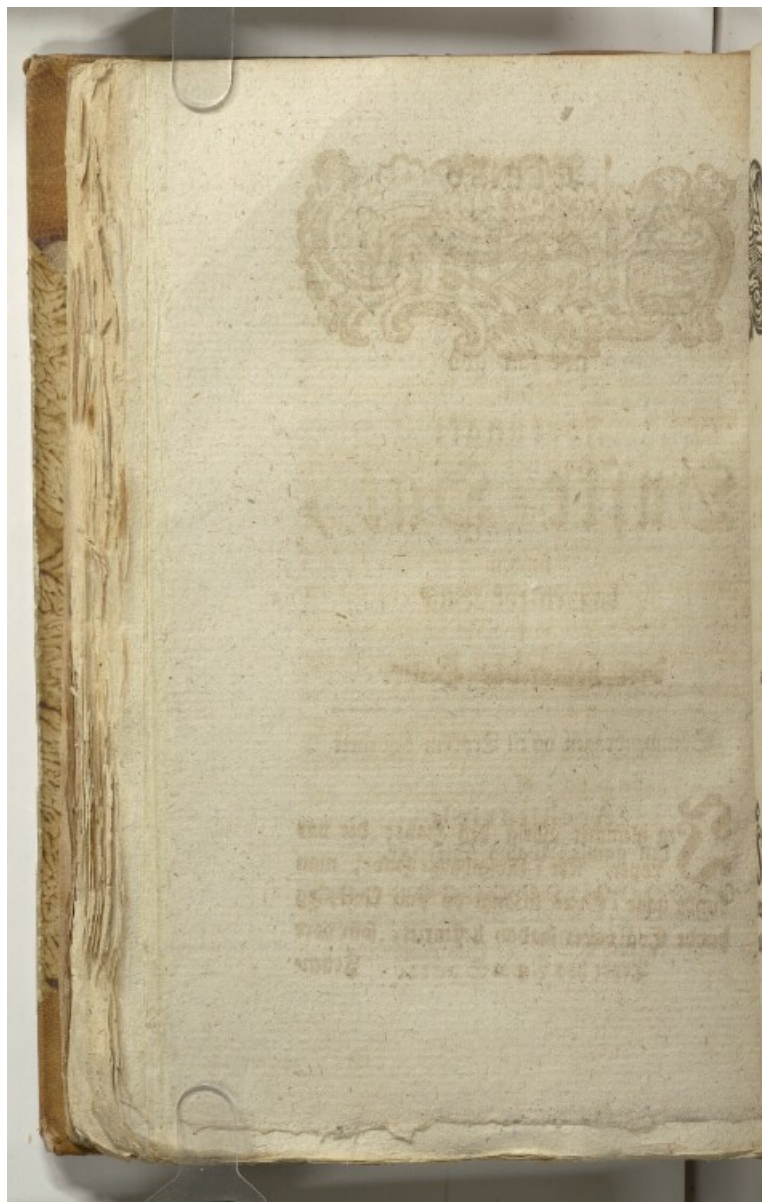
Citation: "Adams Slaabrok, nok saa god som Fortunati Ønske-Hat, funden bag en tyk Busk i den bekiendte Have. Sammendragen og til Trykken befordret af Archituriel, den gamle Adams Sekretær.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, L.N. Svare, 1771, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-workid1_017_015/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

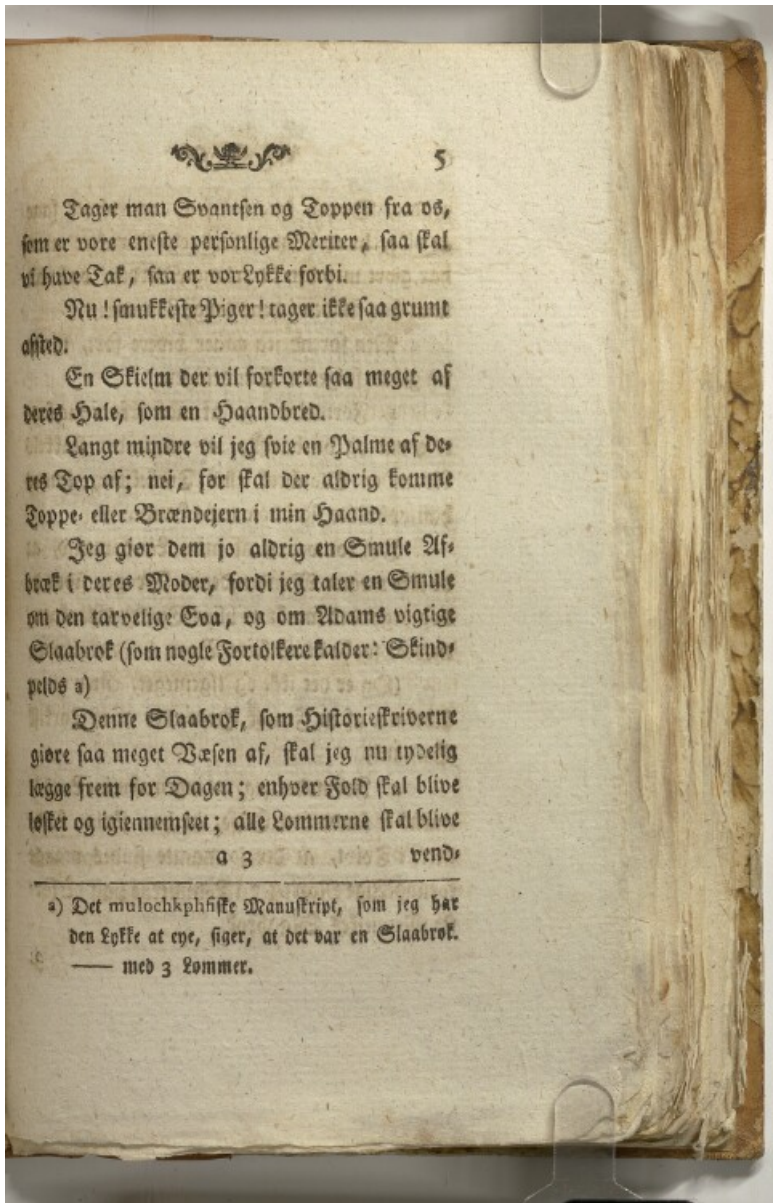

Fruentimere, da skulde man have seet nogle smukke Bänder af Dug neden under de grønne, de blaa, de røde og de hvide Appetitklokker, men nei; Konen var klogere end saa, hendes første Klæder var en hvid Troupe, sammenvævet af det smukke Toi: Ukyndighed, der nu ikke længer er i Moden, og et Skjort af den ægte rosenrøde Kulor: Blusærdighed.

Ha! ha! siger vore Fruentimmer; især dem, med den silke Hale og den rostende Top: det har været en kion Kierling, den gode Eva! si! saa har vor Stammemoders hele Stads bestaaet i en hvid Troupe og et rød Skjort; nu! det er ret skiont! hun har nok seet ud ongefær som Anne Hans, eller Biedsche Christen Peer Niel.

Hendes Garderobe, kan vi nok tænke, har alene bestaaet af Adams Skindpels og hendes stakkels Skjort og Troupe. Nei! nei; gid Pokker være Eva, uden man maae have en lang Silkekiote og et kræppet Haar.

Tager man Svansen og Toppen fra os, som er vore eneste personlige Meriter, saa skal vi have Tak, saa er vor Lykke forbi.

Nu! samløseste Piger! tager ikke saa grunt afsted.

En Skiesm der vil forkorte saa meget af deres Hale, som en Haandbred.

Langt mindre vil jeg soie en Hals af deres Top af; nei, for skal der aldrig komme Toppe eller Brændejern i min Haand.

Jeg gjør dem jo aldrig en Smule Afbræk i deres Moder, fordi jeg taler en Smule om den tarvelige Eva, og om Adams vigtige Slaabrok (som nogle Fortolkere kalder: Skindpelds a)

Denne Slaabrok, som Historiekriverne gjøre saa meget Bæsen af, skal jeg nu tydelig lægge frem for Dagen; enhver Fuld skal blive løstet og igiennemset; alle Kommerne skal blive

a 3

vend

a) Det mulochkphiste Manuskript, som jeg har den Lykke at see, siger, at det var en Slaabrok med 3 Kommer.

vendte, Deeen sprekkes fra, og enhver saae at vide, hvad Bunderveck og Mirakler man har gjort med den i den lange Verden, og hvad man har sunden i dens lange Sommer.

Men forend jeg gaaer videre fort, maae jeg giøre følgende Erindringer:

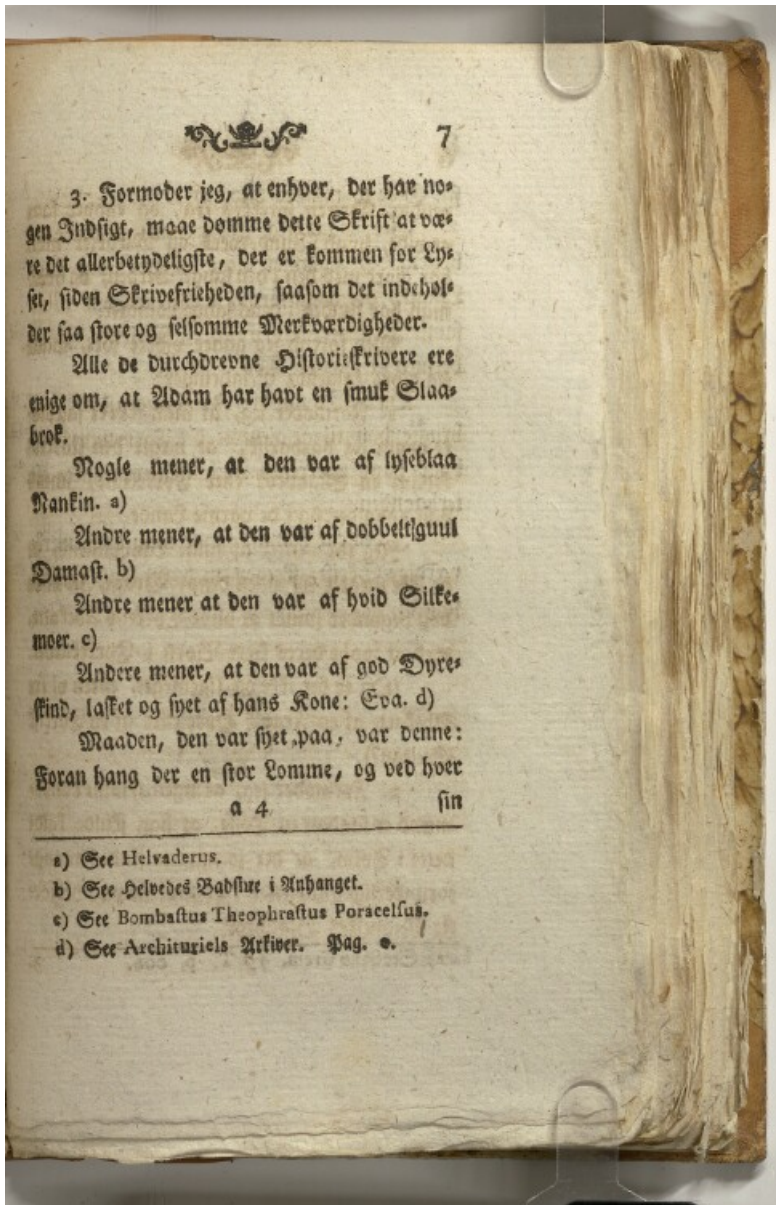
1. Formoder jeg, at man ikke er saa saare grim og barbarisk, at nægte den stakkels Adam en Slaabros eller Tyrkesiule, imens han opholder sig i de varme Lande.

Jeg tør vente, af mine Landsmænd, at de ikke nægter Manden denne Dragt, siden de dog begynder snart at blive Tyrkens Abekatte, med at soobe deres fiere Børn i Tyrkeslæder.

(Og er det ikke og ligemeget, enten vi ere Abekatte af en Fransk Hore eller af en Tyrkisk Sultan?)

2. Formoder jeg, at ingen af mine Landsmænd er saadan en Toffe, at han skulde kalde dette i Tvivl, at der jo maatte findes mange forunderlige Kariteter i Sommerne paa det første Minneskes Slaabros.

3. Formoder jeg, at enhver, der hae nogen Indsigt, maae domme dette Skrift at være det allerbetvdeligste, der er kommen for Lyset, siden Skrivefriheden, saasom det indeholder saa store og selsomme Merkværdigheder.

Alle de durchdrevne Histori:skrivere ere enige om, at Adam har havt en smuk Slaas brok.

Nogle mener, at den var af syefblaa Rankin. a)

Andre mener, at den var af dobbeltgull Damast. b)

Andre mener at den var af hvid Silkesmoer. c)

Andere mener, at den var af god Dyreskind, laftet og syet af hans Kone: Eva. d)

Maaden, den var syet paa, var denne: Foran hang der en stor Lomme, og ved hoer

a 4

sin

a) See Helvaderus.

b) See Helvedes Badsur i Anhanget.

c) See Bombastus Theophrastus Poracellus.

d) See Archituriels Arfiver. Pag. 6.

sin Side to mindre dito. a)

Her maae jeg ikke glemme at anføre, hvortil disse Tommer bleve brugte: den store Tomme, der hang foran, brugte Adam til at samle Ferskener, Abrikoser og Meloner i, for dermed at opvarte Eva.

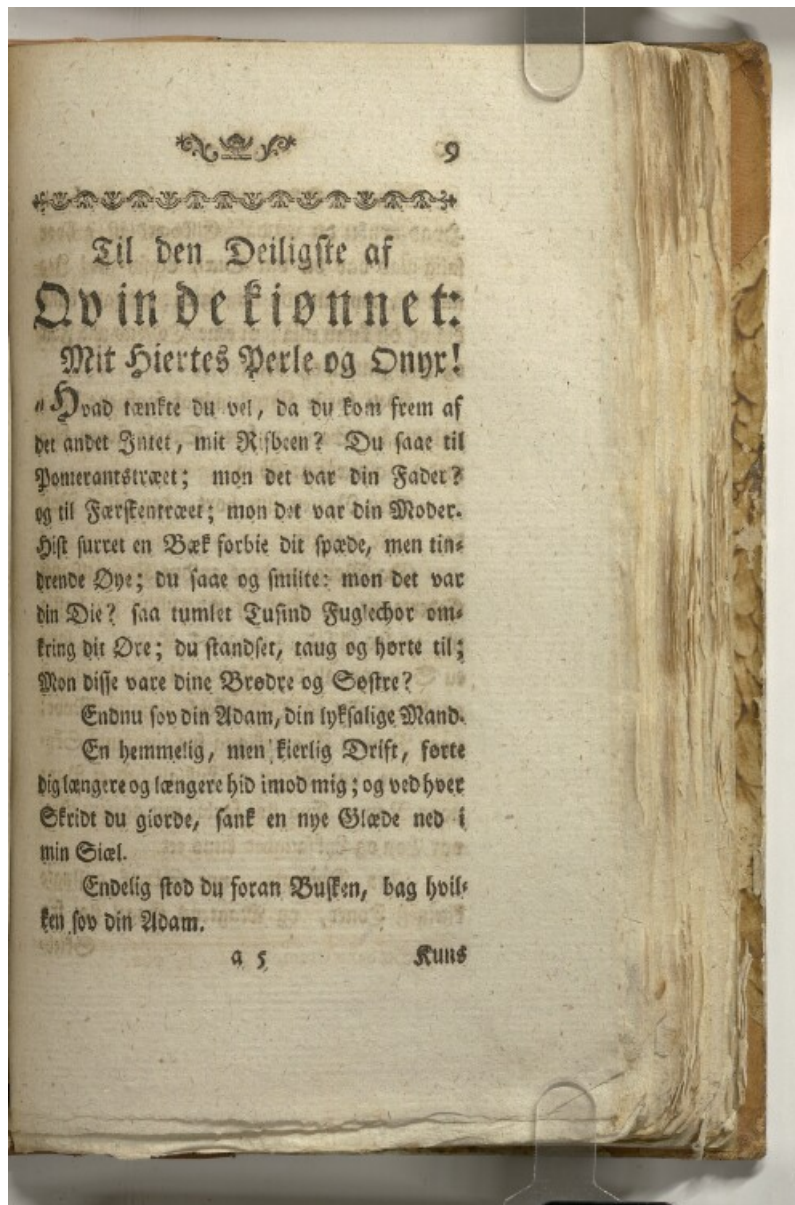
Og de To mindre, der hang ved Siden, brugte han til at glemme det Fornemteste af hvad hans Sekretær Archituriel optegnede efterhaanden.

I den ene Tomme fandt man dette mærkelige værdige Skrift, skreoven med Melonsaft, som følger:

---

a) See Saxo Gram, 19 T. p. 600.

Til den Deiligste af
Qvinde kionnet:
Mit Hjertes Perle og Onyr!

» Hvad tænkte du vel, da du kom frem af
det andet Intet, mit Risbeen? Du saae til
Pomerantstræet; mon det var din Fader?
og til Færskentæer; mon det var din Moder.
Hist surret en Bæk forbie dit spæde, men tins-
drende Dye; du saae og stulte; mon det var
din Die? saa tumlet Tusind Fuglechor om-
kring dit Ore; du standset, taug og horte til;
Mon disse vare dine Brødre og Søstre?

Endnu sov din Adam, din lykkelige Mand.

En hemmelig, men kiertig Drift, førte
dig længere og længere hid imod mig; og ved hvoet
Skridt du gjorde, sank en nye Glæde ned i
min Siel.

Endelig stod du foran Busken, bag hvil-
ken sov din Adam.

Kuns et Skæde til, saa saae du ham.
Hvad tænkte du vel da, Eifværdigste? hvor
falsk-glad var da din Siæl, Livsfaligste! Jeg
saae dig noye an, du mig igien; jeg saae kuns
dig og du kuns mig; vi eene To var alle Folk
og Tungemaal og Nationer.

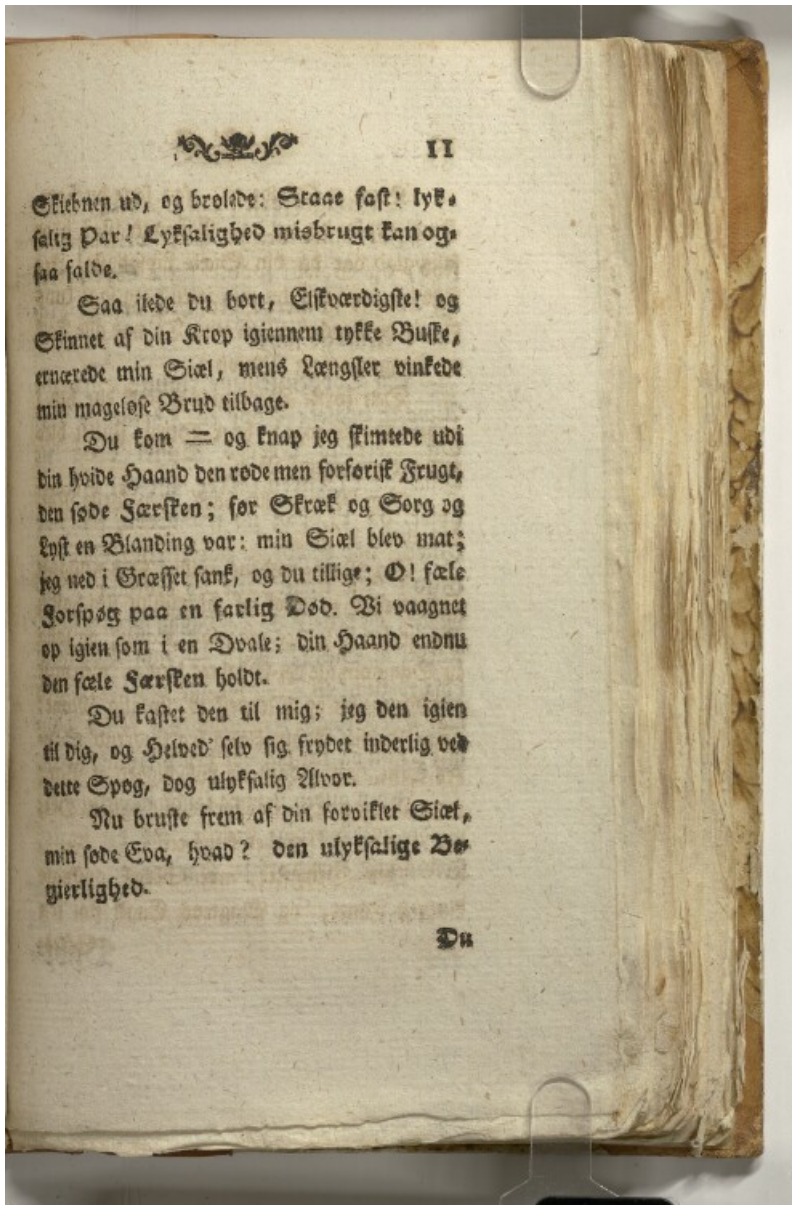
Den første Bryllupsnat sank ene hen i
undersulde Sange; hver Strofe sluttet blev
med det almægtige Bliid.

Men Natten ilte bort, den første Nat,
den eneste lykkelig.

Da Morgenrødens gyldne Kys velsignede
Ederetoppe, en Flok af Cherubim stoi hastig
ud, ud fra Alfaders magelos Kapel; og sang
en Sang om alle det Skabtes Under, men mest
om Mennesket og Menneskets livsalig Noye;
naar Navnet Adam klang fra rindrend' Skye-
ers Egne, var Adam og Lykkelighed et Par;
naar Navnet Eva stoi forbie mit agtsom Dre,
var Eva og Lykkelighed kuns eet.

Men Delligste! nye Skræk opslugte
Kælnest Zoner, og Magteus Engel stoi fra
Skieb

II
Stiebne ud, og brode: Sease fast: lyk-
saly Par! Lyksalighed misbrugt kan ogsaa
saa falde.

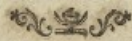
Saa stede du bort, Elskværdigste! og
Skinnit af din Krop igiennem tykke Buske,
ernærede min Siæl, mens Længsler vinkede
min mageløse Brud tilbage.

Du kom — og knap jeg skimtede udi
din høide Haand den røde men forførsit Frugt,
den søde Særstken; før Skræk og Sorg og
Lyst en Blanding var: min Siæl blev mat;
jeg ned i Græsset sank, og du tillige; O! søle
Jorspøg paa en farlig Død. Vi vaagnet
op igjen som i en Dvale; din Haand endnu
den søle Særstken holdt.

Du kaster den til mig; jeg den igjen
til dig, og Helved' selv sig frydet inderlig ved
dette Spøg, dog ulyksalig Alvor.

Nu bruste frem af din forviltet Siæl,
min søde Eva, hvad? den ulyksalige Ber-
gierlighed.

Du

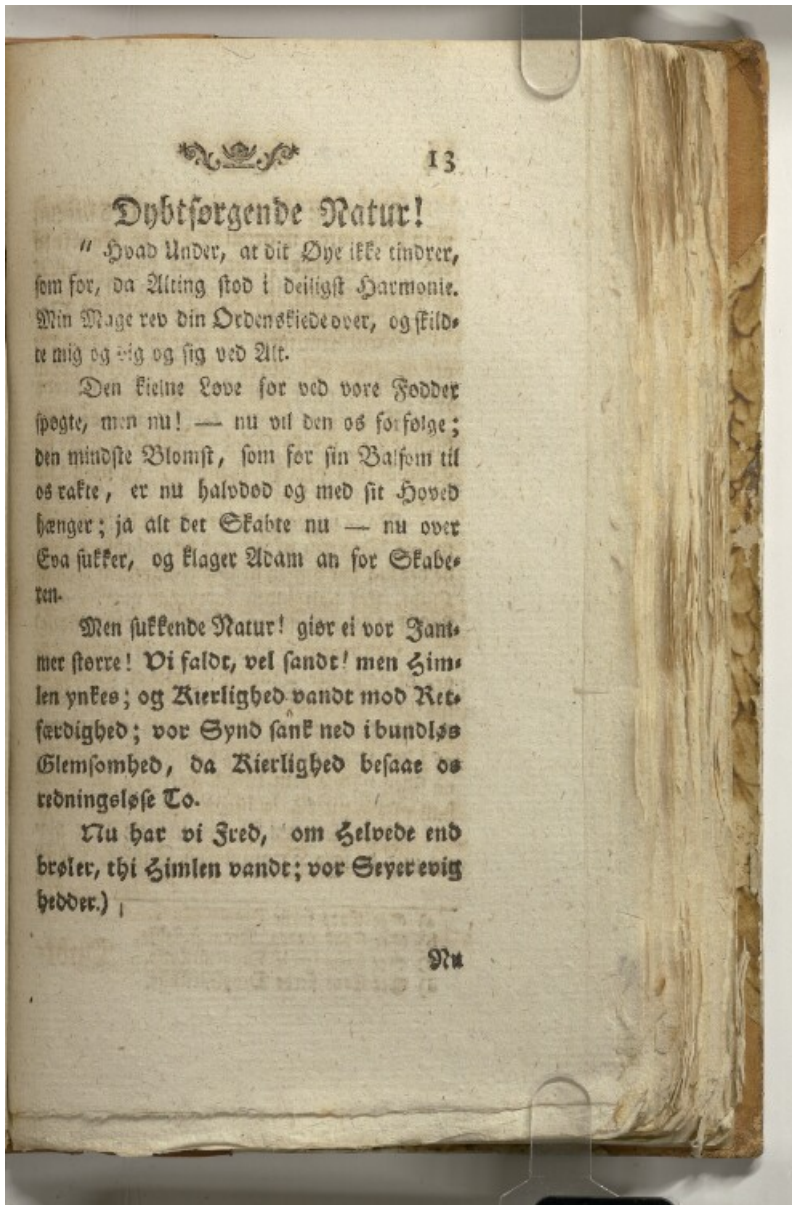

Du smagte først; ah! ja log jeg tillige!
Sordømte begge To, vi skamfuld
stod, og Solen svøbte sig i Sørgesloer
og Taage, ja meer! den hele deilige Na-
tur i Afsmagt sank.

En Tordenstemme Klang; den vrede
Almægt beslet: Hvor er J? faldne To!
Og Herrens Vredes Engel drog sit
Sværd; Naturen sulker, alt det Skaber
hylet, da vi drog ud fra Eden, fra vor
Glæde, vor Sæde, ja vor Altning, Skaber,
Gud! Jeg rignet dette op bedrovet Egtes
Nage; og dette Guld skal daglig for mig staae.
Farvel al Glæde! dog! — min Deiligste!
i dig er giemt en Trost for alle Evende. Fra
dig, Elskørdigste, fremkom vor fælles Jam-
mer; men og fra dig vor fælles Liv udspirer.

I den anden Lomme fandt man dette ikke
mindre mærkværdige Skrift, end det første,
skreven med Kirsebærssaft, som følger:

Dybt

Dybtførgende Natur!

"Hvad Under, at dit Øye ikke tindrer,
som før, da Alting stod i deiligst Harmonie.
Min Mage rev din Ordensfiende over, og skilte
te mig og sig og sig ved Alt.

Den fiene Love før ved vore Fodder
spogte, men nu! — nu vil den os forfølge;
den mindste Blomst, som før sin Balsom til
os rakte, er nu halvdød og med sit Hoved
hænger; ja alt det Skabte nu — nu over
Eoa sukker, og klager Adam an for Skabes-
ten.

Men sukkende Natur! giv ei vor Jants-
mer større! Vi faldt, vel sandt! men Him-
len ynkes; og Kierlighed vandt mod Ret-
færdighed; vor Synd sank ned i bundløs
Glemsomhed, da Kierlighed besaa os
redningsløse To.

Nu har vi Fred, om Helvede end
brøler, thi Himlen vandt; vor Seyer evig
hedder.)

Ru

Nu maae vi tale lidet om de Mirakler, man kan gjøre, naar man har et Stykke af Adams Slaabrok; det maae være saa lidet som det være vil; især er man saa lykkelig, at faae fat paa en af Lommerne.

Den, som fører sin Hat inden i med noget af denne Slaabrok, bliver hverken Doven eller søvrig, naar han skal arbejde a)

Den, som maatte være plaget af 3nde bildning og stærke Binde, skal først stikke sin Haand i en af disse Lommer, og siden i sin Barm, saa er han kureret. b)

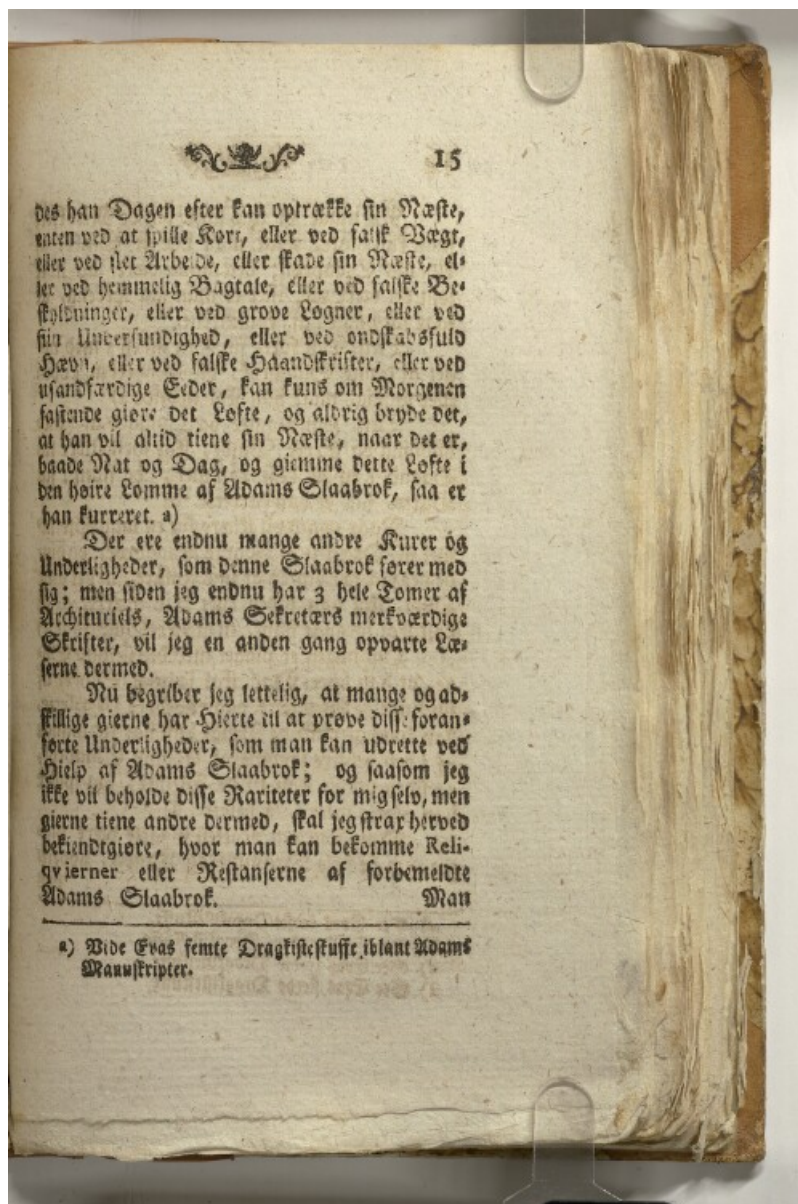
Naar nogen vil skære sig en lang Strimmel af Dræppen af Adams Slaabrok, og binde det saa tæt om en af sine Ringre, at det gier Ondt, skal han inden kort Tid mærke, at al Lyst skal forgaar ham, til at bære Guldringe. c)

Om nogen er plaget med den stemme Syge, at han hver Dag skal sætte et Stykke af sin timelige Vedsærd paa et Kort i à la balere, kan hans giemme de Penge han har for mange af i den venstre Lomme af Adams Slaabrok, og siden uddele dem til de fattige, saa spiller han aldrig meer à la balere. d)

Den, som om Natten maatte være plaget med de søle Dronne og Tanker, hvortil

des

-
- a) See Evas første Draaksteskuffe.
b) See Evas anden Draaksteskuffe.
c) See Evas tredje Draaksteskuffe.
d) See Evas fjerde Draaksteskuffe.

Man kan sende Bud til de Auctionskoner, der vare tilstede, da Adams Slaabrot blev solgt, igiennemse deres Efterladenskab, og udsege sig hvilket Stykke man vil af Slaabrotten, som bekommes gratis.

Adressen til samme Auctionskoner er:
Til de habertloø og merkverdige Mænd,
der, velbekendte Auctionskoner over Adams
Slaabrot.

franco directe

Buffen
i den bekjendte Have
næst ved Adams Telt.

